



Arrest

nr. 201 850 van 29 maart 2018
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de stad Antwerpen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 18 juli 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 november 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGEN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 18 juli 2017 een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een Belg, in de hoedanigheid van partner in een duurzame en stabiele relatie.

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen neemt op 18 juli 2017 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 25 oktober 2017 ter kennis worden gebracht door middel van een bijlage 20, betreffen de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep, voor wat betreft de in de bijlage 20 vervatte beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Ter terechtzitting wordt opgemerkt dat verzoeksters uiteenzetting in haar verzoekschrift louter is gericht tegen het in de bijlage 20 vervatte bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster bevestigt deze vaststelling. Het beroep is derhalve onontvankelijk, in zoverre het is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, bij gebrek aan enig middel hiertegen.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep, voor wat betreft de in de bijlage 20 vervatte beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

3.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

3.2. Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.3. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.4. Uit bijkomende informatie door verweerder verstrekt, blijkt dat verzoekster op 22 januari 2018 in het bezit werd gesteld van een A-kaart geldig tot 31 oktober 2018, in de hoedanigheid van student. Gevraagd ter terechtzitting naar het actueel belang dat verzoekster nog kan laten gelden bij het beroep gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten – gelet op het gegeven dat dit bevel, ten gevolge van het verkregen verblijfsrecht, minstens als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd (cf. RvS 14 juni 2016, nr. 235.046 en RvS 28 februari 2017, nr. 237.499) – stelt verzoekster zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen. De Raad merkt hierbij op dat wanneer het belang van verzoekster in vraag wordt gesteld, zij hieromtrent een duidelijk standpunt dient in te nemen en de nodige gegevens dient aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Door louter te verwijzen naar de wijsheid van de Raad, blijft verzoekster hiertoe in gebreke. Verzoekster brengt dan ook geen elementen aan die ertoe leiden, niettegenstaande bovenstaande vaststellingen, alsnog enig actueel belang bij huidig beroep gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten te aanvaarden. In deze wijst de Raad er nog op dat verweerder geen bezwaar heeft geuit tegen de vaststelling dat het bevel om het grondgebied te verlaten minstens als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd.

Het beroep is derhalve, in zoverre het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, onontvankelijk, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA